

ІНСТИТУЦІЙНА МОДЕРНІЗАЦІЯ ТА ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЯК УМОВИ ЕФЕКТИВНОЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ

**Костка М. С.,
здобувач вищої освіти,
Миколаївський національний аграрний університет
Сухорукова А. Л.,
к. н. з держ. упр, доцент, доцент кафедри менеджменту та маркетингу
Миколаївський національний аграрний університет**

Процес євроінтеграції України вимагає глибокої трансформації системи державного управління відповідно до європейських стандартів доброго врядування, прозорості, підзвітності та ефективності. Основним викликом є необхідність гармонізації національного законодавства з правилами ЄС, модернізація інституційної спроможності органів влади та забезпечення професійного підвищення кадрів. При цьому актуальними залишаються проблеми бюрократичного застою, недостатньої взаємодії між владними структурами, обмеженої адміністративної здатності органів влади, яким не вистачає професіоналізму та ресурсів для оперативного впровадження європейських норм. Позитивним фактором є цифровізація: електронні сервіси прискорюють реформування, але водночас ставлять питання кіберзахисту. Війна, в свою чергу, прискорила окремі процеси, проте створила ризики корупції й ускладнила стабільне планування. Це викликає потребу у розробці нових адаптаційних механізмів, які б забезпечили відповідність управлінських практик стандартам ЄС [2].

Безперечно, справжня євроінтеграція можлива лише через зміцнення інституцій, а саме: незалежність судів і антикорупційних органів, професіоналізацію держслужби, прозорість фінансів та розвиток цифрової інфраструктури. Відтак, ключовим завданням залишається утвердження верховенства права: реформа судової системи просувається повільно, а політичний тиск на антикорупційні установи підриває довіру до них.

Гармонізація системи публічних фінансів і закупівель вимагає прозорості та контролю, що потребує технічних і кадрових змін [1].

Одним із ключових завдань є узгодження національного законодавства з нормами та директивами Європейського Союзу. Це передбачає модернізацію адмініструвальних процедур, приведення у відповідність стандартів регулювання в економіці, екології, соціальній сфері та забезпечення прав людини. Така гармонізація вимагає значних організаційних зусиль, адже йдеться не про формальне копіювання, а про створення механізмів, які реально функціонуватимуть в українських умовах.

Важливим викликом є також підвищення професійності та компетентності державних службовців. Європейські стандарти передбачають орієнтацію на принципи доброго врядування, відкритості та інклюзивності. Це потребує нової системи підготовки та підвищення кваліфікації кадрів, здатних ефективно впроваджувати політику згідно з нормами ЄС. Особливе значення набувають електронне урядування та цифровізація адміністративних послуг, оскільки саме вони забезпечують прозорість і зменшують ризики корупції.

Не менш важливим завданням стає зміцнення довіри між владою та громадянами. У країнах ЄС принципи участі громадськості у прийнятті рішень, механізми відкритих консультацій та захист прав споживачів є невід'ємними складовими демократичного процесу. Для України це означає необхідність створення дієвих каналів комунікації між державою та суспільством, щоб рішення, ухвалені владою, відповідали потребам населення [3].

Крім того, слід враховувати фінансові та інституційні виклики. Впровадження європейських стандартів потребує значних ресурсів (як людських, так і матеріальних). Це передбачає ефективне використання міжнародної технічної допомоги, а також посилення контролю за бюджетними витратами.

Адаптація державного управління до європейських стандартів це не лише юридичний чи адміністративний процес, а й глибоке перетворення управлінської культури. Мова йде про перехід від бюрократичної моделі до сервісно-

орієнтованої, де на першому місці стоїть потреба громадянина. У рамках євроінтеграції саме така трансформація стане ключем до зміцнення державності, підвищення конкурентоспроможності країни та її повноправної участі у європейському співтоваристві [1].

Таким чином, в умовах європейської інтеграції система державного управління України стикається з рядом завдань, які потребують багатосторонньої трансформації та ретельної адаптації до європейських стандартів. Адаптація до європейських стандартів це не разовий крок, а тривалий процес. Процес приєднання до ЄС вимагає не лише політичної волі та правових реформ, а й формування нової управлінської культури, орієнтованої на прозорість, підзвітність і ефективність. Тільки за таких умов публічне управління зможе стати справді ефективним інструментом розвитку країни в європейському просторі.

Список використаних джерел

1. Іваненко В. С. Вдосконалення професійної підготовки державних службовців в Україні. Контексти творчості Євгена Миколайовича Хрикова: актуальні проблеми освітнього та публічного менеджменту: зб. матеріалів І Міжнародних педагогічних читань пам'яті Є. М. Хрикова (м. Полтава, 03 квітня 2025 р.). Полтава : ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», 2025. С 102-106.

2. Кальниш Ю. Г., Сухорукова А. Л. Компетенція обласних державних адміністрацій як повноважних органів системи виконавчої влади на місцях. Наукові праці : Науково-методичний журнал. Т. 130. Вип. 117. Державне управління. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2010. С. 6–10.

3. Сухорукова А. Л. Обласні державні адміністрації : становлення та тенденції розвитку. Теорія та практика державного управління. Вип. 3 (30). Х. : Вид-во ХіРPI НАДУ, 2010. С. 89–95.